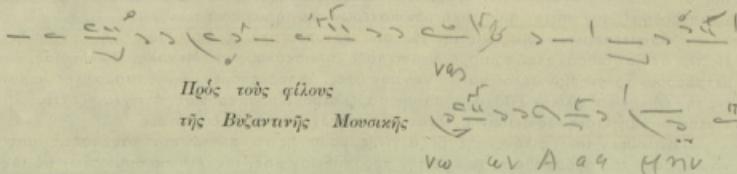

1

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ
ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Αθήνας τη 29 Δεκεμβρίου 1948

Τό Έλληνικόν καὶ Χριστιανικόν Βυζάντιον, μὲ τὴν ὑπερχιλιετήν ἔνδοξον Ιστορίαν του, μᾶς ἐκληροδότησε, μαζὸν μὲ τοὺς τόσους ἄλλους πνευματικούς θησαυρούς καὶ τὴν μουσικήν του, τὴν γνωστὴν ὡς ἐκκλησιαστικὴν βυζαντινὴν μουσικὴν. Η βυζαντινὴ μουσικὴ, μαζὸν μὲ τὴν ὁρθόδοξον λειτουργικὴν, μαζὸν μὲ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ τὴν γραφικὴν τοῦ ὁρθόδοξου ναοῦ, εἶναι ἔνας ζωντανὸς Ιστός, ποὺ συνδέει τὴν σημερινὴν θρησκευτικότητα τοῦ "Ἐλλήνος μὲ τὴν Θερμήν πίστιν τοῦ Βυζαντίου. Τὴν μουσικὴν αὐτὴν τὸ Βυζάντιον διεμόρφωσε σεμνῆν καὶ ἐπιβλητικήν, ἀνάλογον μὲ τὸν Ιερὸν προσωρισμὸν τῆς. Καὶ μέχρι σήμερον μέσα εἰς αὐτὴν ζῇ διλόκληρον τὸ Βυζάντιον, ἡ χριστιανικὴ ὑπόκρατορία μας, ἡ πρώτη τοῦ κόσμου χριστιανικὴ ὑπόκρατορία. Καὶ σήμερον δονεῖ τὰ μόχια τῆς καρδίας τοῦ θρησκευόντος "Ἐλληνος καὶ, μὲ τὴν σύστημας ἐκκλησιαστικὴν ὑψῆν της, συγκινεῖ καὶ κατανόσσει, κινεῖ εἰς εὐ-λάβειαν καὶ ἀνυψώνει τὸν νοῦν εἰς τὸν οὐρανὸν. Διότι ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ στηρίζεται, πρὸ παντὸς, ἐπάνω εἰς τὰ ἀριστουργήματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως καὶ τοὺς δύνας ἔπινεσσος θρησκευτικούς ὅμονους καὶ φόδας, τῶν δοπιών ἔσταιρει καὶ ὑπογραμμίζει τὰ ὑψηλὰ νοήματα, διότι εἰναι ή κατ' ἔσχον ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, ἡ μουσικὴ τῆς προσευχῆς.

Τὴν μουσικὴν αὐτὴν τὸ "Ἐθνος μας Ἕλλητόπως καὶ εὐλαβῶς διεφύλαξε καὶ κατὰ τὴν μακράν περιόδον τῆς δουλείας του. Εἰναι, λαϊσμὸν Ιερῶν χρέωσις καὶ ἡμῶν τῶν μεταγενετέρων ἡ διατήρησης τῆς γνησιότητος τῆς έθνικῆς μας ταύτης κληρονομίας. Δέν πρέπει οι αἰώνες νὰ μας μεμφθοῦν, διτι ἡ τὰ χέρια τῶν γενεῶν μας, ἀφίσαμεν νά ἐκφυλισθῇ τόσης ἀξίας ζωντανὸν στοιχεῖον τῆς έθνικῆς μας παραδόσεων.

"Ἔάν οἱ ἄρχαῖοι "Ἐλληνες εἶναι οἱ πρόγονοι μας, οἱ βυζαντῖνοι εἶναι οἱ πατέρες μας. Εἰς αὐτοὺς χρεωστοῦμεν τὴν θρησκείαν μας, τὴν σημερινὴν μορφὴν τῆς γλώσσης μας, τὰς βάσεις τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς καὶ ὀργανωσίας. Καὶ δέν ἐπιτρέπεται εἰς ἡμᾶς, ποὺ τόσον στερεά διεφυλάκαμεν καὶ διεσώσαμεν τὴν Προγονικὴν κληρονομίαν, ν' ἀδιαφορήσωμεν πρὸς οἰονδήποτε στοιχεῖον τῆς Πατρικῆς καὶ Ιδιαιτέρως πρὸς στοιχεῖον, τὸ δόπιον ἡμεῖς οἱ ίδιοι βιώνομεν καθ' ἡμέραν.

"Η παράδοση τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, τῆς ιδιοτύπου κλήματος καὶ τοῦ ὄφους της, διετηρήθη ἀλληθῆς εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. "Η σεβασμία σειρά τῶν μεγάλων πατριαρχικῶν μουσικούδισκολῶν ἡγγυήθη τὸ ἀδιάφορον τῆς παραδόσεως. Τοὺς τελευταίους καιρούς, εἶναι ἀληθές, ἀνεμίχθησαν κοσμικά στοιχεῖα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν. Τὸ ἀν ἡ τοιαύτη διαμόρφωσή της εἶναι εὐάρεστος εἰς τὴν ἀκοήν τοῦ συγχρόνου "Ἐλληνος τῶν κοσμικῶν τάξεων, εἶναι θέμα βασικῶς διάφορον ἀπὸ τὴν καθαρότητα τοῦ προσευχητικοῦ χαρακτήρος τῆς γνησίας βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ ἀπὸ τὴν πραγματικὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ Ιεροῦ σκοποῦ τῆς.

Δέν πρέπει, βεβαίως, να παραγνωρισθῇ καμμία προσπάθεια, ἡ δοπιά θά ἔτεινεν εἰς τὸ νά πλησιάσῃ τὸν πιστὸν πρός τὸν ναόν. Νομίζομεν, δημος, διτι ἡ βυζαντινὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, ἡ γνησία κατὰ τὴν Πατριαρχικὴν παράδοσιν, μὲ τὸ ἀπέριτον ἐκκλησιαστικὸν ὄφος, τὸν συγκινεῖ περισσότερον, δημιουργεῖ βαθυτέραν θρησκευτικὴν κατάνυξιν, τὸν παρηγορεῖ καὶ τὸν ἔξυφωνει καὶ διαπλάσσει τελικῶς ἀληθινωτέρους δρους θρησκευτικῆς συνειδήσεως

Μὲ τάς ἀντιλήφεις αὐτάς συνεπήξαμεν «Σύλλογον τῶν Φίλων τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς», μὲ σκοπὸν τὴν διαφύλαξιν τοῦ παραδεδομένου καὶ τὴν προσαγωγὴν τοῦ ὑπάρχοντος. δχι κειμῆλου, ἀλλὰ ζῶντος λόγου. Αἱ τάξεις τῶν ὠργανωμένων φίλων τῆς εἰναι ἀκόμη ἀραιαῖς διαισθανόμεθα δημοσίᾳ διατηροῦσαν πάσης πανελλήνιον πόθον, τὸν ποδόν, ν' ἀπόδοθῇ εἰς τὸν πιστὸν ἡ μουσικὴ τῶν πατέρων του, ἡ μουσικὴ του.

Αποβλέπομεν, κυρίως, εἰς τὴν ιδρυσιν προτόπου σχολῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν διδάσκαλοι φωτισμένοι ἀπό τοὺς Διδασκάλους τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, θά μεταδόσουν τὸ γνήσιον μέλος καὶ τὸ γνήσιον υφός. Αποβλέπομεν, δημοσίᾳ παραλλήλως καὶ εἰς τὴν ἥμικην καὶ ὄλικην ἔνσχασιν πάσης παρεμφεροῦς προσπαθείας, ἀναγνωρίζοντες διείμεθα οἱ ὑπόρεται μίας φωτεινῆς Ἰδέας, ἡ ὁποία ἔχει πολλοὺς διακόνους.

Καλοῦμεν τοὺς φίλους τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς νὰ ὑπηρετήσουν μαζό μας τὸν πόθον τοῦ Συλλόγου μας.

Ἐγγραφαὶ γίνονται καθ' ἕκαστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς, (ὅραν 6-7 μ. μ.), προσωρινῶς, εἰς τὸ κατάστημα Χρ. Καραχαλίδη, δόδος Τσώτσιλλα, (Σταύλου), ὅριθ. 31, Β' δροφος.

Οἱ «Φίλοι τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς»

† 'Ο Σάμον Ελεοφάνος

† 'Ο Άλεξανδρουπόλεως Ιωακείμ

† 'Ο Λαζαρίς Λαζαρίδης

† 'Ο Αγγεροκόπειον Παπατζήμουρ

† 'Ο Σταυροπόλεως Γεώργος

Σ. Μηνοβίδης	Η. Αγιορέλλης
--------------	---------------

Φ. Κόντογλου	Γ. Κοσκερής
--------------	-------------

Χ. Κραραζαΐδης	Δ. Καπορίδης
----------------	--------------

Ε. Τιμονίδης	Δ. Μαργαριτόπουλος
--------------	--------------------

Δ. Βασιάδης	Δ. Ιορδανίδης
-------------	---------------

Π. Μαρούληδης	Η. Σελδέλου
---------------	-------------

Κ. Τριανταφυλλίδης	Δ. Αρβαντάζης
--------------------	---------------

Ν. Καρατίκος	Η. Καμπάτης
--------------	-------------

Θ. Γεωργιαδής	Ο. Μπεκής
---------------	-----------

Α. Ηασηάλης	Δ. Πανατίδης
-------------	--------------

Ε. Καραγαλίδης	Γ. Αγγελίδης
----------------	--------------

Α. Καραραζαΐδης	Α. Λεβαντής
-----------------	-------------

Μ. Καυμάτης	Δ. Καραγιαννόπουλος
-------------	---------------------

Ε. Αημητρόπουλος	Δ. Λουζίς
------------------	-----------

Ι. Μερεμίτης	Κ. Μπεκάδης
--------------	-------------

Ν. Κορωνάδης	Β. Γεωργαντζέλης
--------------	------------------

